

Sygn. akt I C 2005/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Protokolant: stażysta Aleksandra Skorynko

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko G. K.

o zapłatę

uchyla wyrok zaoczny z dnia 25 sierpnia 2017 roku i powództwo oddala.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Sygn. akt I C 2005/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej G. K. kwoty 1 961,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwana zawarła w formie pisemnej umowę pożyczki pieniężnej stanowiącej kredyt konsumencki oznaczonej numerem (...) na kwotę 1 500 zł. Pieniądze zostały pozwanej wypłacone w dniu 24 października 2016 r. Na mocy przedmiotowej umowy pozwana zobowiązała się do spłaty rat zgodnie z harmonogramem, przy czym wraz z każdą ratą pożyczki pozwana zobowiązała się uiszczać opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 590 zł, która rozdzielona została proporcjonalnie do liczby rat pożyczki. Z uwagi na opóźnienie w płatności przekraczające 60 dni, powód w dniu 13 lutego 2017 r. wypowiedział przedmiotową umowę ze skutkiem natychmiastowej wymagalności wszystkich należności. Pozwana, pomimo dwukrotnego wezwania do uregulowania zadłużenia, nie zapłaciła należnej kwoty pieniężnej.

Dnia 25 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy w (...) sygn. I C 2005/17 wydał wyrok zaoczny, w którym uwzględnił roszczenie powoda zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego wyroku pozwana wniosła sprzeciw i wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że powód nie przedłożył żadnych dowodów uzasadniających okoliczności wskazane w pozwie. Podała, że na umowie pożyczki załączonej do pozwu brakuje jej podpisu. W ocenie pozwanej powód nie udowodnił również faktu przekazania pozwanej jakichkolwiek pieniędzy. Pozwana wskazała również na swoje problemy ze zdrowiem psychicznym.

Sąd ustalił, co następuje:

Pismem z dnia 10 stycznia 2017 r. powód wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty wymienionych w piśmie należności. W dniu 26 stycznia 2017 r. powód skierował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty z ostrzeżeniem o możliwości przekazania informacji o zaległym zadłużeniu do rejestru dłużników (...) Monitor.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 10.01.2017 r. – k. 25, ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 26.01.2017 r. – k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W ocenie sądu okoliczności przytoczone w pozwie budziły wątpliwości sądu, zaś dowody zaoferowane przez powoda nie były wystarczające do podzielenia jego twierdzeń.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy pożyczki nr (...) z dnia 11 października 2016 r. W niniejszej sprawie pozwana zakwestionowała fakt zawarcia jakiegokolwiek umowy z powodem oraz fakt przekazania jej jakichkolwiek pieniędzy. Utrzymywała, że nie pamięta żadnych okoliczności związanych z zawarciem przez nią przedmiotowej umowy pożyczki.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby przedmiotowe roszczenie względem pozwanej rzeczywiście mu przysługiwało.

Zgłoszoną w pozwie wierzytelność powód udokumentował przedkładając umowę pożyczki nr (...) z dnia 11 października 2016 r. Zdaniem Sądu dokument ten nie ma wystarczającej mocy dowodowej. Przedmiotowa umowa budzi uzasadnione wątpliwości, albowiem nie widnieje na niej podpis pożyczkobiorcy. Wprawdzie na każdej stronie znajduje się parafka klienta, jednak brak jest podpisu pod umową, mimo że widnieje na niej popis osoby działającej w imieniu powoda. Sama pozwana okoliczności zawierania takiej umowy z powodem nie pamięta i kwestionuje fakt jej zawarcia.

Podpis G. K. – co pozwana wprost przyznaje – widnieje jedynie na pełnomocnictwie do wystąpienia w imieniu pozwanej do Biura (...) S.A., które zostało udzielone podmiotowi (...) S.A., co nie jest jednak tożsame z zawarciem przez pozwaną umowy pożyczki. Pełnomocnictwo takie może być bowiem udzielone jedynie w celu sprawdzenia zdolności kredytowej określonego klienta, który będąc zainteresowany umową pożyczki, ostatecznie może jej jednak nie zawrzeć.

W dalszej kolejności wskazać trzeba że powód w żaden sposób nie udowodnił faktu przekazania pozwanej środków pieniężnych. Z punktu 2 przedłożonej umowy pożyczki wynika, że pożyczka zostanie wypłacona przez Pożyczkodawcę przelewem na należący do Klienta rachunek bankowy lub poprzez realizację transakcji płatniczej na rzecz Klienta z wykorzystaniem przez Klienta instrumentu płatniczego, czek lub poprzez usługę przekazu pocztowego. Powód nie przedłożył żadnego dokumentu, z którego wynikałby sposób przekazania oraz wysokość przekazanych pozwanej pieniędzy. W szczególności powód nie przedłożył dokumentu w postaci potwierdzenia dokonania przelewu, czeku, albo potwierdzenia przekazu pocztowego. Pozwana okoliczność tę kwestionowała, podając, że nie pamięta, by otrzymała jakiegokolwiek środki od powoda. Oceniając powyższe, należy mieć na uwadze stan zdrowia psychicznego pozwanej, co udokumentowała ona załączonymi do sprzeciwu dowodami.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że powód nie przedłożył kopii dokumentów, z których wywodzi swoje roszczenie, poświadczonych za zgodność oryginałem. Na kopiach widnieją pieczęcie za zgodność z oryginałem niepodpisane przez kogokolwiek, a jedynie opatrzone kolejną pieczęcią tzw. faksymile. Nikt nie złożył jednak na nich podpisu.

Biorąc pod uwagę całokształt powyższych okoliczności, w ocenie Sądu powód nie udowodnił, aby strony rzeczywiście zawarły umowę pożyczki, a jednocześnie, że powód przekazał pozwanej wynikające z tytułu tej umowy środki pieniężne. Pozwana wyraźnie w sprzeciwie kwestionowała fakt otrzymania środków od powoda. Powód, ustosunkowując się do sprzeciwu, nie odniósł się w żadne sposób do powyższego i nie przedłożył dowodu przekazania środków. Tym samym nie sprostał on wymaganiom dowodowym stawianym przez art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 347 k.p.c. uchylił wyrok zaoczny z dnia 25 sierpnia 2017 r. i oddalił powództwo w całości.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska